

rerum tam illustris hæc eloquentia, atque hæc (vt ait Seneca) diuina facultas ingenij, oratione soluta Virgilium destituit: Quid enim potest in carminibus, nullum nescire arbitror, qui vel semel Castalio de fonte gustauerit.

M. T. CICERO.

Sed quod ad summam spectat eloquentiam, consensus Latinorum omnium M. Tullio, Græcorum verò Demostheni palmam defert. Ego autem dilato parumper Demosthene, donec gratius inter suos collocetur, de Cicerone prius dicam, quem Latini eloquij Principem, sine dubitatione Philosophis, Oratoribus, Historicis, & Poëtis concorditer visum est quod ipsum & Catholici tractatores asserunt, & vulgò iam ita esse persuasum est verum. Ne tamen (vt idem ipse Tullius ait in quodam loco) vtar in re certa, testibus non necessariis, singulorum testimoniis prætermisissis, ad ipsius eloquentiæ vim, paucorum sed illustrium & notissimorum effectuum commemoratione demonstrandam propero. Hæc est quidem, quæ fortissimis septum armis, nihilque non ausurum Catilinam, in armis exterruit, & de incendio vrbis ac ciuium
 fan.